

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 11C/50/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7818203071
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Antónia Svičinová
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2022:7818203071.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava sudkyňou JUDr. Antóniou Svičinovou v spore žalobkyne: M.. Q. W. A., narodená XX.XX.XXXX, bytom C. XXXX/X, XXX XX P., právne zastúpená JUDr. Andrea Tkáčová, advokátka, so sídlom Magurská 3, 040 01 Košice, proti žalovanej: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR, so sídlom Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, o zaplatenie 3.942,82 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Žalobu v časti o zaplatenie 466,64 eur zamietá.
- II. Žalovanej priznáva voči žalobkyni nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške týchto trov bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.
- III. Žalovanej priznáva voči žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške týchto trov bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa žalobou doručenu súdu 29.10.2018 žiadala zviazať žalovanú na zaplatenie sumy 3.942,82 eur s 5,00 % úrokom z omeškania ročne od 21.09.2017 do zaplatenia, ako aj nahradiť trovy konania.
2. Žalobu odôvodnila tým, že Okresný súd v Rožňave vyznačil na dopĺňacom rozsudku pod č.k. 12C/131/2004-505 právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 27.12.2013. Na základe toho žalobkyňa podala návrh na vykonanie exekúcie u súdnej exekútorke Mgr. Marcely Zummerovej, následne Okresný súd Košice I. ju po veril na vykonanie exekúcie č. 5802 080733 zo dňa 27.05.2014. V právnej veci žalobcu Košický samosprávny kraj, Námestie Maratónu mieru 1, 042 66 Košice, IČO: 35541 016, proti žalovanej M.. Q. W. A., bolo vedené na Okresnom súde Rožňava pod sp. zn. 8C/14/2017, o zaplatenie 3.058,65 eur s príslušenstvom, v ktorom žiadal žalobca vydanie bezdôvodného obohatenia, nakoľko sa dozvedel, že právny dôvod, na základe ktorého bolo voči nemu vedené exekučné konanie pod sp. zn. Ex 333/2014 u Mgr. Zummerovej odpadol, a zo strany žalobkyne došlo k jej prospechu k bezdôvodnému obohateniu na úkor Košického samosprávneho kraja. V exekučnom konaní bolo plnenie, istina 2.824,86 eur, poplatok za poverenie 16,50 eur, trovy právneho zastúpenia vo výške 217,29 eur, spolu: 3.058,65 eur. Po odvolaní žalobcu bol rozsudok Okresného súdu uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 27.06.2013, č. k. 6 Co 232/2014 -517, zrušený v spojení s dopĺňacím rozsudkom. Žalobkyňa si uplatňuje škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom Okresného súdu v Rožňave, ktorý vyznačil právoplatnosť a vykonateľnosť dopĺňacieho rozsudku Okresného súdu Rožňava zo dňa 20.11.2013 pod č.k. 12C/131/2005-505, na základe čoho súd vydal poverenie exekútorke Mgr. Marcele Zummerovej a bola vykonaná exekúcia.
3. Žalovaná vo svojom vyjadrení doručenom tunajšiemu súdu dňa 14.12.2018 uviedla, že žalobkyňou uplatnený nárok považuje v celom rozsahu za bezdôvodný, pretože podľa názoru žalovanej v

danom prípade nie sú kumulatívne splnené základné zákonom vyžadované podmienky pre vznik takéhoto nároku. Pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu takto spôsobenej škody sa v zmysle zákona o zodpovednosti štátu vyžaduje kumulatívne splnenie nasledujúcich podmienok 1. existencia nezákonného rozhodnutia, resp. nesprávneho úradného postupu, ktoré možno považovať za „škodnú udalosť“, a ktoré predstavujú tzv. právny titul nároku na náhradu škody, 2. vznik škody, 3. existencia príčinnej súvislosti medzi nezákonným rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom a škodou. V prípade, ak nie je naplnená čo i len jedna z uvedených podmienok, zodpovednostný vzťah medzi štátom a subjektom domáhajúcim sa náhrady škody neexistuje. Zároveň však uviedla, že v zmysle skutkového odôvodnenia žaloby sa v danom prípade nepochybne jedná o nárok na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci, a to v zmysle ustanovení zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Žalobkyňa ako právny titul ňou uplatneného nároku označuje údajný nesprávny úradný postup Okresného súdu Rožňava, ktorý má spočívať v nesprávnom vyznačení doložky právoplatnosti dopĺňacieho rozsudku Okresného súdu Rožňava zo dňa 20.11.2013, č. k. 12C/131/2005-505 (ďalej aj „Dopĺňací rozsudok“). Konanie Okresného súdu Rožňava vedené pod sp. zn. 12C/131/2005 bolo konaním o určenie neplatnosti právnych úkonov (týkajúcich sa prevodu nehnuteľností), vedeným medzi Košickým samosprávnym krajom (ďalej aj „KSK“) ako žalobcom a 1/ M. Y., G.. XX.XX.XXXX a 2/M.. Q. W. A., G.. XX.XX.XXXX (žalobkyňou) ako žalovanými. Prvýkrát bolo v tomto konaní rozhodnuté vo veci Okresným súdom Rožňava rozsudkom zo dňa 27.06.2013, č. k. 12C/131/2005-456 (ďalej aj „Prvý meritórny rozsudok“) tak, že žaloba žalobcu bola zamietnutá, resp. konanie bolo v časti zastavené. Uvedená skutočnosť nesporne vyplýva z listín predložených samotnou žalobkyňou, napr. z uznesenia Krajského súdu v Košiciach zo dňa 31.08.2015, č. k. 6Co/232/2014-517. V prvej inštancii tak žalobca - KSK, v celom rozsahu neuspel. Keďže v čase vyhlásenia predmetného rozsudku strany sporu nevyčísľili trovy konania, okresný súd o týchto nerozhodol v Prvom meritórnom rozsudku, ale rozhodol o nich dodatočne, a to spomenutým Dopĺňacím rozsudkom. Týmto rozsudkom Okresný súd Rožňava priznal žalovaným 1/ a 2/ nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi, in concreto žalobkyňi ako žalovanej 2/ priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 2.824,86 eur. Žalobca v predmetnom konaní podal proti rozsudku Okresného súdu Rožňava zo dňa 27.06.2013, č. k. 12C/131/2005-456 odvolanie. Žalobca však odvolaním nenapadol Dopĺňací rozsudok, vzhľadom k čomu Okresný súd Rožňava vyznačil na tomto rozsudku právoplatnosť a vykonateľnosť ku dňu 19.12.2013, resp. 27.12.2013. O odvolaní žalobcu proti Prvému meritórnemu rozsudku rozhodol Krajský súd v Košiciach už spomenutým uznesením zo dňa 31.08.2015, č. k. 6Co/232/2014-517 tak, že zrušil Prvý meritórny rozsudok v spojení s Dopĺňacím rozsudkom v zamietajúcich výrokoch, ako aj vo výrokoch o trovách konania priznaných žalovaným 1/ a 2/. Na základe uvedeného došlo k zániku právoplatnosti Dopĺňacieho rozsudku, t. j. nárok na náhradu trov konania priznaný žalobkyňi ako žalovanej 2/ stratil podklad. Pred zrušením Dopĺňacieho rozsudku však žalobkyňa ako žalovaná 2/ podala na exekútorský úrad Mgr. Marcely Zimmerovej návrh na vykonanie exekúcie, a to na základe Dopĺňacieho rozsudku, v zmysle ktorého mala voči žalobcovi disponovať vykonateľnou pohľadávkou predstavujúcou trovy konania Okresného súdu Rožňava, sp. zn. 12C/131/2005. Ako uvádza samotná žalobkyňa, v predmetnom exekučnom konaní došlo k vymoženiu celkovej sumy 3.058,65 eur od KSK ako povinného v prospech žalobkyne, t. j. došlo k vymoženiu celej dlžnej istiny spoločne s trovami právneho zastúpenia žalobkyne v predmetnom exekučnom konaní. Po zrušení Prvého meritórného rozsudku v spojení s Dopĺňacím rozsudkom odpadol právny dôvod, na základe ktorého prebehla spomenutá exekúcia v prospech žalobkyne. Z tohto dôvodu KSK inicioval voči žalobkyňi konanie o vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré bolo vedené na Okresnom súde Rožňava pod sp. zn. 8C/14/2017. Žalobca - KSK, sa v predmetnom konaní domáhal od žalobkyne zaplatenia sumy 3.058,65 eur s príslušenstvom. V predmetnom konaní došlo medzi stranami sporu k uzavretiu zmluvy, ktorý bol schválený uznesením Okresného súdu Rožňava zo dňa 10.08.2017 pod č. k. 8C/14/2017-45, právoplatným dňa 26.09.2017. V zmysle predmetného zmluvy sa žalobkyňa ako žalovaná zaviazala na zaplatenie sumy 3.058,65 eur ako istiny v prospech KSK ako žalobcu a súd konanie o zaplatenie úrokov z omeškania zastavil. Súd zároveň nepriznal stranám nárok na náhradu trov konania a v poslednom rade zaviazal žalobkyňu ako žalovanú zaplatiť časť súdneho poplatku vo výške 18,35 eur. Z uvedeného vyplýva, že žalobkyňa dobrovoľne a z vlastnej vôle uznala nárok žalobcu uplatnený v predmetnom konaní, a tento následne po schválení zmluvy súdom žalobcovi uhradila v sume 3.058,65 eur, a to dňa 20.09.2017. Čo sa týka ďalšieho priebehu konania vedeného Okresným súdom Rožňava pod sp. zn. 12C/131/2005, ako vyplýva z informácie poskytnutej predsedom Okresného súdu Rožňava Ministerstvu spravodlivosti SR v rámci predbežného prerokovania nároku žalobkyne, predmetné konanie bolo právoplatne skončené ku dňu 18.07.2017, kedy nadobudol právoplatnosť rozsudok Okresného

súdu Rožňava zo dňa 18.01.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 27.06.2017, sp. zn. 6Co/80/2016. Z uvedených skutočností, prevažnú časť ktorých žalobkyňa v žalobnom návrhu neuviedla, podľa žalovanej vyplýva, že žalobkyňa bola v prvej časti súdneho konania vedeného Okresným súdom Rožňava pod sp. zn. 12C/131/2005 úspešná, pričom jej bola priznaná náhrada trov tohto konania. Žalobca v predmetnom konaní sa však proti Prvému meritórnemu rozsudku odvolal, keďže tento považoval za nesprávny, pričom v odvolacom konaní v prevažnej časti uspel, a dosiahol čiastočné zrušenie Prvého meritórnemu rozsudku, ako aj Dopĺňacieho rozsudku. Čo sa týka námietok žalobkyne ohľadom zrušenia Dopĺňacieho rozsudku odvolacím súdom, tieto považuje žalovaná za právne neopodstatnené. V zmysle procesnej úpravy civilného sporového konania je dopĺňací rozsudok viazaný na samotný rozsudok, ku ktorého doplneniu smeruje, a je preto celkom logické, že zrušením takéhoto „pôvodného“ rozsudku dochádza automaticky aj k zrušeniu od neho „závislého“ dopĺňacieho rozsudku. Žalobkyňa následne prostredníctvom exekúcie vymohla od žalobcu - KSK trovy právoplatne neukončeného konania, ktorých priznanie žalobkyňi bolo po skončení exekúcie zrušené. Z uvedeného dôvodu, t. j. z dôvodu odpadnutia právneho titulu svedčiaceho v prospech žalobkyne na plnenie predstavujúce trovy konania priznané Dopĺňacím rozsudkom, sa KSK celkom logicky domáhal vrátenia vymožených peňažných prostriedkov. Žalobkyňa ako žalovaná v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia uznala dôvodnosť nároku KSK voči svojej osobe, a dobrovoľne žalobcovi ním požadované bezdôvodné obohatenie vrátila. Takýto skutkový stav podľa názoru žalovanej jednoznačne nesvedčí v prospech záveru, že žalobkyňi bola spôsobená žalobkyňou tvrdeným nesprávnym úradným postupom súdu škoda, ktorej náhradu je žalobkyňa oprávnená požadovať od štátu v režime ZoZŠ. Žalobkyňou požadovaná škoda pozostáva z nasledujúcich čiastkových nárokov: - suma 3.058,65 eur ako suma, ktorú žalobkyňa najskôr prijala v exekúcii sp. zn. EX 333/2014, pričom neskôr túto sumu v konaní Okresného súdu Rožňava, sp. zn. 8C/14/2017, uznala ako bezdôvodné obohatenie na úkor KSK, a vrátila KSK, - suma 585,48 eur, ktorá má predstavovať trovy právneho zastúpenia vynaložené žalobkyňou v konaní Okresného súdu Rožňava pod sp. zn. 8C/14/2017 + suma 18,35 eur, ktorá má predstavovať časť súdneho poplatku hradeného žalobkyňou v konaní Okresného súdu Rožňava pod sp. zn. 8C/14/2017 a suma 280,68 eur, ktorá má predstavovať trovy právneho zastúpenia žalobkyne pri predbežnom prerokovaní jej nároku s Ministerstvom spravodlivosti SR. Celkovo žalobkyňa vyčísluje škodu sumou 3.942,82 eur, pričom si taktiež uplatňuje nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5,00 % ročne z tejto sumy od 21.09.2017 do zaplatenia. Ako už žalovaná uviedla vyššie, žalobkyňou deklarovanú škodu jednoznačne nemožno považovať za škodu v zmysle ust. § 17 ods. 1 ZoZŠ, ktorá žalobkyňi vznikla v súvislosti s ňou deklarovaným právnym titulom. Škodou v zmysle ust. § 17 ods. 1 ZoZŠ možno rozumieť skutočnú škodu alebo ušlý zisk. Z hľadiska charakteru žalobkyňou deklarovanej škody podľa názoru žalovanej do úvahy v danom prípade pripadá výlučne posúdenie tejto „škody“ ako škody skutočnej, t. j. ako úbytku na majetkových hodnotách poškodenej osoby spôsobenej protiprávnym konaním škodcu, ktorý je vyčísliteľný v peniazoch. Žalovaná zastáva názor, že ani jedna zo žalobkyňou deklarovaných škodových položiek nie je skutočnou škodou, ktorá žalobkyňi mala vzniknúť v príčinnej súvislosti s vyznačením doložky právoplatnosti Dopĺňacieho rozsudku. Suma 3.058,65 eur má predstavovať plnenie prijaté žalobkyňou v exekučnom konaní sp. zn. EX 333/2014, ktoré následne žalobkyňa v celom rozsahu vrátila pôvodcovi tohto plnenia - KSK, uznávajúc tým skutočnosť, že predmetné plnenie bolo bezdôvodným obohatením žalobkyne na úkor KSK. Žalovaná je toho názoru, že z týchto skutočností nesporne vyplýva, že čo sa týka tejto čiastky, nie je tu akýkoľvek priestor na jej kvalifikovanie ako skutočnej škody vzniknutej v majetkovej sfére žalobkyne. Jedná sa totiž o neoprávnene prijaté plnenie, resp. plnenie, ktorého právny dôvod po jeho prijatí odpadol, ktoré bolo následne z tohto dôvodu žalobkyňou riadne vrátené oprávnenej osobe. V žiadnom prípade teda nemožno hovoriť o tomto plnení ako o skutočnej škode, ktorá vznikla v majetkovej sfére žalobkyne. Žalovaná považuje za potrebné zdôrazniť, že vrátenie predmetnej peňažnej čiastky bolo zo strany žalobkyne uskutočnené dobrovoľne, z jej vlastnej vôle, uznávajúc dôvodnosť nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia KSK, z dôvodu ktorého v tejto časti nároku absolútne neprichádza do úvahy ani akákoľvek príčinná súvislosť medzi žalobkyňou označeným právnym titulom jej nároku a touto škodovou položkou. Sumy 585,48 eur a 18,35 eur majú predstavovať „náklady“ súdneho konania vedeného Okresným súdom Rožňava pod sp. zn. 8C/14/2017, ktoré mala žalobkyňa údajne vynaložiť. Žalovaná v prvom rade vzhliada nezrovnalosti v ustálení výšky trov právneho zastúpenia žalobkyne v uvedenom konaní, keď žalobkyňa uvádza, že tieto trovy majú pozostávať z tarifnej odmeny advokáta za tri úkony právnej služby v celkovej výške 363,51 eur, režijného paušálu za tri úkony právnej služby v celkovej výške 26,52 eur, cestovnej náhrady za jednu cestu C. - P. a späť dňa 10.08.2017 vo výške 45,45 eur a náhradu za stratu času 4 polhodiny vo výške 58,92 eur. Súčtom uvedených čiastok však nie je žalobkyňou uvedená suma 585,48 eur, ale suma 494,40 eur. Ďalej je podľa názoru žalovanej nezanedbateľným to, že žalobkyňa

nepredložila za účelom preukázania vzniku a úhrady predmetných trov právneho zastúpenia, resp. súdneho poplatku jediný dôkazný prostriedok. Z tohto dôvodu je predmetná úhrada v celom rozsahu nepreukázaná. Najpodstatnejšou okolnosťou v tejto časti uplatneného nároku však je, že predmetná žalobkyňou deklarovaná suma jednoznačne nepredstavuje, ani v prípade, ak by žalobkyňa preukázala jej skutočnú úhradu, skutočnú škodu v zmysle ust. § 17 ods. 1 ZoZŠ, ktorá mala žalobkyni vzniknúť v príčinnej súvislosti so žalobkyňou deklarovaným právnym titulom ňou uplatneného nároku. Jedná sa o znášanie trov právneho zastúpenia žalobkyne v súvislosti so samostatným súdnym konaním, ktorého výsledok ako ani zákonnosť žalobkyňa ani len marginálne nenamietala. Neexistuje tu preto akýkoľvek dôvod, pre ktorý by mala byť predmetná suma vo vzťahu príčinnej súvislosti so žalobkyňou deklarovaným nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Rožňava v konaní sp. zn. 12C/131/2005. Čo sa týka uplatnených nákladov údajne vynaložených žalobkyňou na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody s Ministerstvom spravodlivosti SR vo výške 280,68 eur, tu žalovaná poukazuje na znenie ust. § 18 ods. 3, druhá veta ZoZŠ: Súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom. Toto ustanovenie jednoznačným spôsobom stanovuje, že náklady vynaložené na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody nie sú položkou uplatniteľnou v podobe škody vzniknutej v príčinnej súvislosti s nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom orgánu verejnej moci. Priznanie nároku na náhradu takýchto nákladov by teda predstavovalo nesprávne právne posúdenie veci, resp. rozhodnutie contra legem. Vzhľadom k bezdôvodnosti celého žalobkyňou uplatneného nároku na náhradu škody je taktiež aj tento čiastkový nárok žalobkyne nedôvodný v celom rozsahu. Žalovaná taktiež poukazuje na to, že úrok z omeškania uplatnený žalobkyňou je, okrem jeho bezdôvodnosti, taktiež uplatnený nesprávnym spôsobom, a to s ohľadom na ust. § 16 ods. 4 tretia veta ZoZŠ, v zmysle ktorého: Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovanie nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr. Oznámenie o výsledku predbežného prerokovania nároku na náhradu škody bolo splnomocnenej právnej zástupkyňi žalobkyne doručené do elektronickej schránky dňa 13.07.2018, vzhľadom k čomu môže eventuálne lehota omeškania žalovanej začať plynúť najskôr dňom 14.07.2018, t. j. dňom nasledujúcim po ukončení predbežného prerokovania nároku na náhradu škody, a nie dňom 21.09.2017, ktorý za prvý deň „omeškania“ žalovanej bez bližšieho odôvodnenia označuje žalobkyňa. Žalobkyňou uplatnený nárok na náhradu škody, tak ako je odôvodnený v žalobnom návrhu, podľa názoru žalovanej jednoznačne nespĺňa zákonom ustanovené podmienky pre možnosť vzniku nároku na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci. Žalobkyňa totiž ani len čiastočne nepreukázala vznik škody v jej majetkovej sfére v súvislosti s ňou deklarovaným nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Rožňava v konaní sp. zn. 12C/131/2005, ergo v danom prípade jednoznačne nemožno konštatovať, že došlo ku kumulatívnemu naplneniu zákonom ustanovených podmienok v podobe nesprávneho právneho postupu súdu, vzniku škody a priamej a bezprostrednej príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a škodou. Žalobkyňou uplatnený nárok je preto v celom rozsahu bezdôvodný. Žalovaná z tohto dôvodu navrhuje súdu, aby žalobu v celom rozsahu zamietol a žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobkyni v rozsahu 100 %.

4. Súd vo veci rozhodol rozsudkom sp.zn. 11C/50/2018-110 zo dňa 27.03.2019 tak, že zaviazal žalovanú k povinnosti zaplatiť žalobkyni sumu vo výške 466,64 eur v lehote do 30 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku, v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a priznal žalovanej voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 76,36 %.

5. Voči predmetnému rozsudku podala žalovaná dňa 06.05.2019 odvolanie, o ktorom Krajský súd v Košiciach rozhodol uznesením sp.zn. 9Co/221/2019-146 zo dňa 04.03.2020, ktorým zrušil rozsudok vo vyhovujúcom výroku a vo výroku o trovách konania a v zrušenom rozsahu vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Úlohou súdu v zmysle odôvodnenia uznesenia krajského súdu bolo zistiť, kedy bolo žalobkyni doručené odvolanie voči rozsudku ako jednej z účastníčok konania, a teda či v čase podania návrhu na vykonanie exekúcie žalobkyni bola známa tá skutočnosť, že rozsudok vo veci samej bol napadnutý odvolaním, a preto predmetom odvolacieho preskúmania bude aj dopĺňací rozsudok, ktorým bolo rozhodnuté o trovách účastníkov konania, keďže ide o závislý výrok.

5. Súd vykonal dokazovanie výsluchom strán sporu, oboznámením sa so žalobným návrhom, vyjadreniami strán sporu, dopĺňacím rozsudkom 12C/131/2005 - 505 č. I. 4 - 6, upovedomením o začatí exekúcie č. I. 7 - 8, konečným vyúčtovaním exekučného konania č. I. 9, výpisom z účtu

žalobkyne č. I. 9 a), uznesením tunajšieho súdu 8C/14/2017 č. I. 10 - 12, oznámením o výsledku predbežného prerokovania nároku na náhradu škody č. I. 13, vyjadrením tunajšieho súdu Sprl 27/2018 č. I. 64, uznesením KS v KE sp.zn. 9Co/221/2019, oznámením NS SR č.I. 165 a doručenkou zo spisu 12C/131/2005-498 o prevzatí odvolania právnu zástupkyňou žalovanej v predmetnom konaní č.I. 167, exekučným spisom Okresného súdu Košice I. sp.zn. 20Er/2738/2014, a s ostatným spisovým materiálom, z ktorého zistil nasledovný skutkový stav.

6. Okresný súd Rožňava vyznačil na dopĺňacom rozsudku pod č.k. 12C/131/2004-505 právoplatnosť 19.12.2013 a vykonateľnosť 27.12.2013 dňa 13.02.2014.

7. Okresný súd Košice I. na základe žiadosti súdnej exekútorke Mgr. Marcely Zummerovej vydal poverenie na vykonanie exekúcie č. 5802 080733* dňa 27.05.2014. Exekučným titulom bol právoplatný a vykonateľný dopĺňací rozsudok č. k. 12C/131/2005 zo dňa 20.11.2013, ktorý vydal Okresný súd Rožňava.

8. Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 27.06.2013 pod č.k. 6Co/232/2014-517 zrušil rozhodnutie Okresného súdu Rožňava pod sp. zn. 12C/131-2005 v spojení s dopĺňacím rozsudkom pod č.k. 12C/131/2005 - 505.

9. Následne sa povinný voči oprávnenej v danom prípade žalobkyni domáhal v konaní pod sp. zn. 8C/14/2017 titulom bezdôvodného obohatenia vydania sumy 3.058,65 eur s 5,05 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 3.058,65 eur od 20.01.2016 do 15.03.2016 a 5,00 % úroku z omeškania zo sumy 3.058,65 eur od 12.08.2016 do zaplatenia. V konaní bol napokon uzavretý súdny zmier medzi účastníkmi, s tým, že žalovaná sa zaviazala zaplatiť žalobcovi sumu 3.058,65 eur istiny v lehote do 30.09.2017.

11. Z oznámenia o výsledku predbežného prerokovania nároku na náhradu škody zo dňa 13.07.2018 vyplýva, že žiadosť žalobkyne je v celom rozsahu nedôvodná, pretože jednak nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu súdu, resp. ani k vydaniu žiadneho nezákonného rozhodnutia. Žalobkyňa nepreukázala vznik akejkoľvek škody v jej majetkovej sfére, ktorá by bola v príčinnej súvislosti s ňou deklarovanými pochybeniami súdov.

12. Na pojednávaní konanom dňa 27.03.2019 právna zástupkyňa žalobkyne uviedla, že podanie žalovanej považuje za účelové, nakoľko v zákone o zodpovednosti za škodu nie je presne definovaný nesprávny úradný postup. Žalobkyňa tento vidí v nesprávnom vyznačení doložky právoplatnosti na dopĺňujúcom rozsudku tunajšieho súdu, na základe ktorého došlo k udeleniu poverenia na začatie exekúcie, ako aj k samotnému exekučnému konaniu, počas ktorého došlo k vymoženiu exekúovanej sumy a až následne rozsudkom Krajského súdu v Košiciach došlo k zrušeniu dopĺňujúceho rozsudku tunajšieho súdu, napriek skutočnosti, že tento nebol napadnutý odvolaním. V ďalšom konaní vedenom na tunajšom súde si už v exekučnom konaní povinný uplatňoval voči žalobkyni vydanie bezdôvodného obohatenia a náhradu trov v celkovej sumy 3.058,65 eur. Z tohto dôvodu v konaní pod sp. zn. 8C/14/2017 bola žalobkyňa vedená k tomu, aby uzavrela zmier, v danom prípade so žalobcom, a bola motivovaná čisto z ekonomických dôvodov, aby jej nenarastali ďalšie výdavky, ako aj úroky z omeškania a ďalšie. Už v tomto konaní avizovala, že si bude uplatňovať nárok na náhradu škody voči štátu nesprávnym úradným postupom.

13. Žalovaná na predmetnom pojednávaní uviedla, že žalobkyňa bola počas celého konania v konaní pod sp. zn. 12C/131/2005, zastúpená právnu zástupkyňou, ktorá vedela o skutočnosti, že vo veci bolo podané odvolanie a i napriek tomu, že vo veci bolo rozhodnuté o trovách konania dopĺňujúcim rozsudkom, táto si mala byť vedomá skutočnosti, že trovy konania súvisia s predmetom odvolania a rozhodnutie o trovách konania je závislé od rozhodnutia vo veci samej.

14. Právna zástupkyňa žalobkyne ďalej uviedla, že nesúhlasí s tvrdením zástupcu žalovanej a odmieta akýkoľvek prenos zodpovednosti na advokáta, nakoľko v pôvodnom konaní jej bol doručený dopĺňujúci rozsudok, na ktorom bola vyznačená právoplatnosť a vykonateľnosť, čo bolo vo svojej podstate samotným exekučným titulom, ktorý následne bol podrobený ďalšej kontrole, a to pri vydávaní poverenia exekučným súdom, ktorý na základe tejto skutočnosti vydal poverenie súdnej exekútorke, preto právna zástupkyňa má za to, že postupovala v zmysle platných právnych predpisov. Argumentuje

doplňujúcim rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 12C/131/2005, kde v poučení je uvedené, že proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach. Nakoľko žalobca toto odvolanie nepodal a nevyužil svoje oprávnenie, tento rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť. Z tohto dôvodu začalo aj samotné exekučné konanie.

15. Žalovaná ďalej uviedla, že právna zástupkyňa žalobkyne si nesprávne vyložila jeho vyjadrenie. Žalovaná nikdy netvrdila a neprenášala zodpovednosť za škodu na právneho zástupcu. Má za to, že neexistuje tu príčinná súvislosť medzi vydaným rozhodnutím vyznačením právoplatnosti a uplatnenou sumou vo výške 3.058,65 eur v konaní pod sp.zn. 8C/14/2017.

16. Z uznesenia Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 9Co/221/2019-146 zo dňa 04.03.2020 vyplýva, že pri skúmaní zákonných predpokladov pre priznanie nároku na náhradu škody súd prvej inštancie zohľadní, že v danom prípade síce nebol splnený základný materiálny predpoklad vedenia exekúcie, ktorým je vykonateľné rozhodnutie, keď exekučným titulom sa stalo rozhodnutie s nesprávne vyznačenou doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti, avšak pre posúdenie nároku bude významné zistenie, či tvrdená škoda vznikla ako priamy následok označeného nesprávneho úradného postupu. Bude preto potrebné zodpovedať otázku, či namietaný nesprávny úradný postup bol tou rozhodnou skutočnosťou, ktorá viedla neodvratne k spôsobeniu škody a či namietaný nesprávny úradný postup spočívajúci v nesprávne vyznačenej doložke právoplatnosti a vykonateľnosti bol jedinou príčinou vzniku škody. V tej súvislosti je potrebné vyzdvihnúť, že exekučný titul sám nestačí pre vyvolanie exekúcie, ale jej začatie je podmienené návrhom na vykonanie exekúcie, ktorý podala žalobkyňa ako oprávnená.

17. Z oznámenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky doručeného tunajšiemu súdu dňa 17.05.2022 a z pripojenej doručky zo spisu vedeného tunajším súdom pod sp.zn. 12C/131/2005 vyplýva, že právna zástupkyňa žalobkyne (v konaní 12C/131/2005 vystupujúca ako žalovaná) si prevzala odvolanie voči rozsudku v predmetnej veci dňa 05.08.2013.

18. Z pripojeného spisu Okresného súdu Košice I. sp.zn. 20Er/2738/2014 vyplýva, že návrh na vykonanie exekúcie bol doručený súdnej exekútorke Mgr. Marcele Zummerovej dňa 07.05.2014. Na základe tohto návrhu súdna exekútorka podala dňa 15.05.2014 na Okresný súd Košice I. žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Poverenie bolo Okresným súdom Košice I. vydané dňa 27.05.2014.

19. Na pojednávaní konanom dňa 14.07.2022 právna zástupkyňa žalobkyne uviedla: Skutočnosť, že som prevzala odvolanie proti rozsudku tunajšieho súdu pod sp.zn. 12C/131/2005 - 457 z 27.06.2013, je pravdivé. Na druhej strane odvolania je uvedené, že ďalším dôvodom pre podanie tohto odvolania je skutočnosť, že súd opomenul vo svojom písomnom rozsudku rozhodnúť o trovách konania. Predpokladám, že následne na toto odvolanie Okresný súd Rožňava pod sp.zn. 12C/131/2005 - 505 vydal dopĺňací rozsudok v mene Slovenskej republiky, kde vydal aj poučenie, že voči tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní, aj s kompletným poučením, nebudem ho citovať a v podstate až teraz sme si uvedomili a zistili sme, že dopĺňací rozsudok nebol vyhlásený. Bol len doručený stranám sporu, ako predpokladáme reakcia na odvolanie žalobkyne s tým, že žalobkyňa žiadne odvolanie voči tomuto dopĺňaciemu rozsudku nedala. Čo sa týka judikatúry, aby bola zachovaná spravodlivosť, tak odvolanie sa považuje za odvolanie voči dopĺňaciemu rozsudku, považujeme za to, že tieto judikáty nie sú na tento daný prípad, nakoľko v odvolaní sa vyslovene uvádza len to, že opomenul rozhodnúť o trovách, následne rozhodol s poučením o trovách. Voči tomu nebolo žiadne odvolanie, nie je podľa mňa v žiadnom prípade pochybením žalobkyne, že si nechala vyznačiť doložku právoplatnosti a vykonateľnosti. Máme za to, že súd mal dva mechanizmy, a to jeden, že už keď bola vyznačená právoplatnosť a vykonateľnosť, tak pri vydávaní poverenia na exekúciu, takisto mal možnosť zamietnuť toto poverenie, pokiaľ by bol zistil akékoľvek pochybenia. To znamená boli dva mechanizmy a v tretej veci vlastne v tom momente žalovaná - Košický samosprávny kraj vôbec voči exekúcii nepodala žiadne námietky, prípadne, že by bola akýmkoľvek spôsobom namietala, že je podané odvolanie, tak tým pádom by to znova skúmal súd a exekučné konanie by bolo zastavené. To znamená, krajský súd, nechcem to tak povedať, tlačí to na pochybenie žalobkyne, žalobkyňa v ničom nepochybila, pretože súd mal dve možnosti a žalovaná mala ďalšiu možnosť podať námietky voči exekúcii, čo teda nebolo urobené v danej veci.

19. Zástupca žalovanej na predmetnom pojednávaní uviedol: Žalovaná naďalej trvá na svojej procesnej obrane v celom rozsahu. Oboznámené skutočnosti o dátume prevzatia odvolania podanému voči

predmetnému rozsudku vo veci Okresného súdu Rožňava a následne o dátume podania návrhu na vykonanie exekúcie, podľa nášho názoru iba potvrdzujú závery o nedôvodnosti žalobou uplatneného nároku. Argumentáciu prednesenú zo strany žalobkyne na tomto pojednávaní považujeme v tomto smere za bezpredmetnú a iba odkazujem vo zvyšku na naše vyjadrenie k žalobe, resp. na skoršiu procesnú obranu.

20. Právna zástupkyňa žalovanej ďalej uviedla: Žalobkyňa zaplatila 3.058,65 eur žalovanej v danej veci, Košickému samosprávnemu kraju v rámci žaloby, ktorá bola vedená na tun. súde pod sp.zn. 8C/14/2017. Dopĺňacím rozsudkom sp.zn. 12C/131/2005 tunajšieho súdu, súd zaviazal nahradiť žalovanej 2/, tzn. teraz žalobkyni, p. M.. W., 2.824,86 eur. Takže 3.058,65 eur mínus 2.824,86 eur je suma 233,79 eur a plus sú náklady na poplatok za poverenie v rámci exekúcie 16,50 eur a trovy právneho zastúpenia v exekučnom konaní 217,29 eur. Keď spočítame sumy 233,79 plus 16,50 plus 217,29, tak nám vyjde suma 467,58 eur.

21. Právna zástupkyňa žalobkyne v záverečnej reči uviedla: Máme za to, že žaloba je dôvodná. Žiadame, aby súd priznal sumu 467,58 eur do 30 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Čo sa týka odôvodnenia, tak ujma spočíva v tom, že žalobkyňa mala náklady s exekučným konaním, tzn. keby nebola vyznačená doložka právoplatnosti a vykonateľnosti a následne vydané poverenie exekútorky, tak by žalobkyni žiadne náklady na exekučné konanie nevzniklo, čo považujeme za nesprávny úradný postup. Následky nezákonných rozhodnutí a nesprávneho úradného postupu OS Rožňava spôsobili, že sa znížil majetok žalobkyne a bolo jej ústavné právo odňaté, a to právo vlastníť majetok. Zákon o zodpovednosti za škodu nedefinuje nesprávny úradný postup, podľa rozsudku KS zo dňa 25.09.2013, sp.zn. 11Co/2/2013, však môže ísť o akúkoľvek činnosť spojenú s výkonom právomoci určitého štátneho orgánu, ak pri tomto výkone v a súvislosti s ním dôjde k porušeniu pravidiel stanovených právnymi predpismi pre konanie štátneho orgánu alebo príslušnému poriadku, ktorý vyplýva z povahy, funkcie, alebo cieľov tejto činnosti. Úradný postup je potrebné posudzovať z hľadiska účelu, k dosiahnutiu ktorého postup štátneho orgánu smeruje. Právo domáhať sa náhrady škody sa musí priznať každému, komu škoda alebo ujma vznikla ako dôsledok nesprávneho úradného postupu orgánu štátu a náhrada škody by mala predstavovať spravodlivé zadosťučinenie a zahŕňa aj peňažnú náhradu nemajetkovej ujmy, čo my nežiadame, len zadosťučinenie.

22. Zástupca žalovanej v záverečnej reči uviedol: V prvom rade by som chcel poukázať na to, že predmetom konania je aktuálne už iba suma iba 466,64 eur, nie suma 467,58 eur. Nad sumu 466,64 eur je žaloba právoplatne zamietnutá, ale ani čo sa týka tejto čiastky, nie je podľa nášho názoru možné túto žalobkyni priznať ako náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom súdu. Z vykonaného dokazovania, ktoré bolo doplnené v nadväznosti na pokyn odvolacieho súdu obsiahnutý v zrušujúcom uznesení, podľa nášho názoru iba nesporne vyplynuli skutočnosti podporujúce procesnú obranu žalovanej, v zmysle ktorej je nárok uplatňovaný žalobkyňou v celom rozsahu nedôvodný.

23. Podľa ust. § 9 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky.

24. Podľa ust. § 9 ods. 4 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

25. Podľa ust. § 15 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom

je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len „žiadosť“) s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

26. Podľa ust. § 16 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, zo žiadosti musí byť zrejmé, kto náhradu škody žiada, ktorej veci sa týka, titul, z ktorého sa nároku na náhradu škody domáha, akým spôsobom škoda vznikla a čoho sa poškodený domáha. V žiadosti a pri uplatnení nároku na náhradu škody na súde je poškodený povinný uviesť požadovanú výšku náhrady škody a označiť orgán verejnej moci, ktorý mu škodu spôsobil.

27. Podľa ust. § 16 ods. 4 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

28. Podľa ust. § 17 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

29. Podľa ust. § 18 ods. 3 druhá veta Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom.

30. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že vyznačením doložky právoplatnosti na dopĺňacom rozsudku sp.zn. 12C/131/2005 došlo k nesprávnemu úradnému postupu zo strany súdu, avšak súd je toho názoru, že týmto konaním nebola žalobkyňi spôsobená škoda. Žalobkyňou tvrdená škoda nevznikla ako priamy následok nesprávneho úradného postupu a tento nesprávny úradný postup nebol rozhodnou skutočnosťou, ktorá viedla neodvratne k spôsobeniu škody. Tak ako bolo uvedené v odôvodnení, rozhodnutie krajského súdu, exekučný titul sám nestačí pre vyvolanie exekúcie, ale jej začatie je podmienené návrhom na vykonanie exekúcie, ktorý podala žalobkyňa ako oprávnená. Napriek tomu, že žalobkyňa mala vedomosť o tom, že voči rozsudku Okresného súdu Rožňava č.k. 12C/131/2005 bolo podané odvolanie, a keďže bola právne zastúpená, mala vedomosť aj tom, že síce dopĺňací rozsudok odvolaním napadnutý nebol, avšak predmetom odvolacieho preskúmania bude aj dopĺňací rozsudok, ktorým bolo rozhodnuté o trovách konania, nakoľko ide o závislý výrok. Nemožno preto ustáliť, že tvrdená škoda bola žalobkyňi spôsobená ako priamy následok nesprávneho úradného postupu. Ďalej sa súd stotožnil s názorom žalovanej, že plnenie prijaté žalobkyňou v exekučnom konaní, ktoré následne žalobkyňa v celom rozsahu vrátila pôvodcovi tohto plnenia, bolo bezdôvodným obohatením žalobkyne. Nie je tu akýkoľvek priestor na jej kvalifikovanie ako skutočnej škody vzniknutej v majetkovej sfére žalobkyne. Jedná sa o neoprávnene prijaté plnenie, resp. plnenie, ktorého právny dôvod odpadol, ktoré bolo následne z tohto dôvodu žalobkyňou riadne vrátené oprávnenej osobe.

31. V zmysle uznesenia Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 4 M Cdo 23/2008, zo dňa 21. decembra 2009, sa pod pojmom škoda v zmysle ustanovenia § 442 ods. 1 Obč. zákonníka chápe ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, t.j. peniazmi, a je teda napravitelná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým poskytnutím peňazí, ak nedochádza k naturálnej reštitúcii. Náhrada škody, ak má plniť reparačnú (reštitučnú) funkciu, má zabezpečiť poškodenému plnú kompenzáciu spôsobenej ujmy, nie však viac. Rozlišujú sa dva druhy škody, a to skutočná škoda a ušlý zisk. Skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného a reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predošlého stavu. V majetkovej sfére žalobkyne nenastala ujma, ktorú možno považovať za škodu, nakoľko u žalobkyne nedošlo k zmenšeniu jej majetkového stavu, ale žalobkyňa sa bezdôvodne obohatila, keďže sa plnilo na základe právneho titulu, ktorý následne odpadol.

31. Rovnako tak trovy právneho zastúpenia, ktoré žalobkyňa žiada ako náhradu vzniknutej škody, nemožno považovať za škodu, ktorá by bola spôsobená v príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným

postupom. Jedná sa o znášanie trov právneho zastúpenia v súvislosti so samotným súdnym konaním, ktorého výsledok ani zákonnosť žalobkyňa žiadnym spôsobom nenamieta, v konaní sp.zn. 8C/14/2017 došlo medzi stranami k uzavretiu zmluvy, kde bolo dokonca konanie v časti o zaplatenie úrokov z omeškania zastavené na základe späťvzatia a kde sa strany dohodli, že každá strana si bude sama znášať trovy konania. Rovnako tu absentuje príčinná súvislosť medzi žalobkyňou tvrdenou škodou a nesprávnym úradným postupom, keďže ako bolo uvedené vyššie, žalobkyňa napriek vedomosti o podanom odvolaní, iniciovala exekučné konanie, v ktorom bola vymožená predmetná pohľadávka, ktorá bola následne predmetom sporu vedeného pod sp.zn. 8C/14/2017.

32. Súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom, preto ani túto čiastku nebolo možné žalobkyni priznať ako náhradu škody.

33. Podľa ust. § 255 ods. 1 Zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

34. Podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

35. Podľa ustanovenia § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

36. Nakoľko žalovaná mala vo veci plný úspech, súd jej priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobkyni v rozsahu 100 %. Rovnako tak rozhodol aj o trovách odvolacieho konania, o ktorých bol povinný rozhodnúť v zmysle uznesenia Krajského súdu v Košiciach č.k. 9Co/221/2019.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané, do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Rožňava písomne v troch vyhotoveniach.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpisu a spisovej značky konania (§ 127 ods. 1, 2 CSP), proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 a 3 Civilného sporového poriadku, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený má právo podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) v znení neskorších predpisov.